

BIAŁY KAMYK

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego
w Jaworniku

16 luty 2014

Nr 2 / 101

fot: Jan Janicki

KOŁĘDOWANIE DLA DAWIDKA

c.d. na str.11

9 luty - Niedziela**5. NIEDZIELA ZWYKŁA****10 luty - Poniedziałek**

wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy

11 luty - Wtorek

Najświętszej Marii Panny z Lourdes

14 luty - PiątekŚWIĘTO ŚWIĘTYCH CYRYLA, MNICHA I
METODEGO, BISKUPA, patronów Europy**16 luty - Niedziela****6. NIEDZIELA ZWYKŁA****22 luty - Sobota**

ŚWIĘTO KATEDRY ŚW. PIOTRA, APOSTOŁA

23 luty - Niedziela**7. NIEDZIELA ZWYKŁA****2 marzec - Niedziela****8. NIEDZIELA ZWYKŁA****4 marzec - Wtorek**

ŚWIĘTO ŚW. KAZIMIERZA, KRÓLEWICZA

5 marzec - Środa

ŚRODA POPIELCOWA

9 marzec - Niedziela**1. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU**

9 luty - Niedziela

5. NIEDZIELA ZWYKŁAIz 58, 7-10;
Ps 112(111), 4-5. 6-7. 8a i 9;
1 Kor 2, 1-5;
Mt 5, 13-16*„Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, będzie miał światło życia (por. Ew. J)”.*

6 luty - Niedziela

6. NIEDZIELA ZWYKŁASyr 15, 15-20;
Ps 119(118), 1-2. 4-5. 17-18. 33-34;
1 Kor 2, 6-10;
Mk 5, 17-37*Słowa Twoje, Panie, są duchem i życiem. Ty masz słowa życia wiecznego.*

11 lutego, Dzień Chorego

Przed kilku tygodniami obchodziliśmy święto Dziadków, a tu już 11 lutego, Matki Bożej z Lourdes - Dzień Chorego, ustanowiony przez Jana Pawła II w 1992r. Te dwie daty, a raczej dwie okazje, splatają się ze sobą.

No cóż, często stykamy się z chorobą, ale jest to zwykle jakiś drobny, szybko mijający epizod. Młodość jest przecież zazwyczaj zdrowa. W Dniu Chorego myślimy oczywiście o tych ciężko i przewlekłe chorych, o umierających. Najczęściej dotyczy to ludzi starszych - właśnie Babć i Dziadków. To oni dają nam najczęściej pierwsze zetknięcie i pierwsze doświadczenie cierpienia, zniedołężnienia, starości. Szczęśliwe są osoby i rodziny, które mogą stopniowo pojmywać te zjawiska przekwitania życia, będąc blisko swych ukochanych Dziadków. Przecież ta sama Babcia, która nie potrafi już nawlec igły - piecze najwspanialsze ciasto. Ten sam Dziadziuś, który nie wskoczy już z nami na huśtawkę i nosi ciepłe papcie, choć jeszcze ciepło - potrafi opowiadać najwspanialsze historie i odpowie na najtrudniejsze pytanie. Dobrze o tym pamiętamy, nawet wtedy, gdy całkiem już odeszła sprawność ciała, a i umysł też nie ten sam. Łatwiej jest uszanować słabość czy starość, gdy dotyczy ona kochanej osoby.

To doświadczenie bardzo nam pomoże, gdy spotkamy się kiedyś w życiu z chorobą i odchodzeniem, może nie tylko najbliższych. Zwłaszcza, gdy staną się one uciążliwe, wręcz może nie do zniesienia. Nie patrzmy tylko na chorobę, za dramatem cierpienia zauważmy Człowieka, czyjegoś ukochanego męża, ojca czy dziadka.

Nie „chrońmy” więc zbyt naszych dzieci przed starością, uczmy ją szanować, poznawać jej piękno, wielkość ducha i miłości, którą często promieniuje.

Przypomnijmy sobie List do Chorych, bł. Jana Pawła II i pamiętajmy o specjalnym powołaniu, które wypełniają w swym cierpieniu i odchodzeniu chorzy i starzy. Wypełniają, dla nas - jeszcze młodych i zdrowych. Papież przypomina nam to w specjalnym w corocznym orędziu na Dzień Chorego. Kochani, podeszli w wieku i walczący ze słabością, jesteście skarbem naszych rodzin i naszego społeczeństwa, który niestety zbyt rzadko rozpoznajemy. Dzisiaj, chcemy szczególnie o was pamiętać i polecić opiece MB z Lourdes.

A.Pawłowski

23 luty Niedziela

7. NIEDZIELA ZWYKŁAKpł 19, 1 2. 17 18;
Ps 103(102), 1 2. 3 4. 8 i 10. 12 13;
1 Kor 3, 16 23;
Mt 5, 38 48*Kto zachowuje naukę Chrystusa, w tym naprawę miłość Boża jest doskonała.*

Zaczynać od nowa

Przeważnie początek Nowego Roku dla większości z nas, to czas refleksji nad własnym życiem. Po trosze, każdy wierzący kierując się mądrością i rozsądkiem wykorzystuje właśnie ten czas do zadumy, podsumowań, weryfikacji, czyli takiego osobliwego bilansu życia. Tak zwykle bywa, że gdy kończy się jakiś etap naszego życia, a rozpoczyna nowy, widzimy potrzebę osobistej oceny dotychczasowych starań i wysiłków w zakresie realizacji planów. Bez wątpienia, dla chrześcijanina zasadniczym i głównym planem, który winien zdominować jego życie, jest osiągnięcie szczęścia wiecznego w Bogu. Chrześcijanin, to przecież człowiek Chrystusa, dlatego podporządkowuje wszystkie inne zadania, projekty życiowe, zobowiązania itp. nadrzędnemu celowi - zbawieniu. Każdy, kto jest świadomy swego powołania do życia z Bogiem, nie zrezygnuje na początku roku z okazji dokonania w perspektywie wiary, takiej jakby inwentaryzacji życia, po to, aby ten nowy etap, w który wkracza i który ma z łaski Dobrego Boga, darowany, wykorzystać dla własnego uświęcenia. Nie wystarczy jednak poprzestać na przemyśleniach. Nawet gdyby one odbywały się w atmosferze modlitwy. Duchowe zmagania będą owocne wówczas, gdy podejmiemy starania, aby je skutecznie, to znaczy wybrać konkretną drogę zmiany życia, nawrócenia.

Kościół przez wieki wypracował kilka dróg autentycznego nawrócenia. Niektóre z nich wskazuje ks. Edward Staniek w książce zatytułowanej: „Sekrety

siostry Faustyny”. Oto one:

- Jałmużna, czyli miłosierdzie okazane innym. Oczywiście chodzi o jałmużnę jako dar miłości, dar ducha. Przypomnieć tu trzeba postawę celnika Zacheusza, który połowę swego mienia rozdał na jałmużnę, gdy Jezus ogłosił zbawienie dla jego domu.

- Przebaczenie bliźnim. Kto przebacza innym, temu i Pan Bóg przebacza, w myśl słów Modlitwy Pańskiej; „odpuść nam nasze winy jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”

- Pomoc innym w nawróceniu. Nasze zaangażowanie i udział w nawróceniu bliźniego pomaga nie tylko jemu, ale również nam w pojednaniu z Bogiem. Z listu św. Jakuba 5,19 „Bracia moi, jeśli by ktokolwiek z was zszedł z drogi prawdy, a drugi go nawrócił, niech wie, że kto wybawi grzesznika z jego błędnej drogi, wybawi jego duszę od śmierci i zakryje liczne grzechy”.

- Pełnia prawdziwej miłości. Potwierdzenie tego mamy w słowach Pana Jezusa do jawnogrzesznicy: „Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała”

- Pokuta połączona z wyznaniem grzechów w sakramencie spowiedzi. To dobrze znana nam droga, lecz zaniedbywana, lub lekceważona przez niesumienne realizowane warunki dobrej spowiedzi. Ważne, by pamiętać i nie traktować sakramentu pokuty wyłącznie jako prawa do rozgrzeszenia, bo wtedy nie ma to wiele wspólnego z drogą nawrócenia.

Kościół uczy, że wśród wielu dróg nawrócenia charakterystycznymi i znamionnymi są: przyjęcie chrztu na odpuszczenie grzechów oraz męczeńska śmierć za wiarę w Chrystusa.

W.Sz.

Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza OSP Jawornik dla WOŚP

Co prawda nie mogą jeszcze uczestniczyć w akcjach ratunkowych, ale to nie znaczy, że nie mogą pomagać innym. Mowa o strażakach z Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej OSP Jawornik, którzy w niedzielę 12 stycznia pod opieką starszych kolegów z Jednostki OSP Jawornik już po raz drugi kwestowali na rzecz Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Kwestowali i to z dużym efektem, ponieważ dzięki hojności Jaworniczian udało się zebrać 3532 zł 26 gr. To ponad tysiąc złotych więcej niż w ubiegłym roku, gdy zebrano niemal dwa i pół tysiąca złotych. Podczas kwesty można było zobaczyć sprzęt ratunkowy, jakim dysponuje OSP Jawornik. Niektórzy strażacy kwestowali w pełnym umundurowaniu bojowym, łącznie z aparatem ochrony dróg oddechowych na plecach i maską na twarzy, co wzbudzało ogromne zainteresowanie zwłaszcza u najmłodszych.

Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza w Jaworniku prężnie działa od trzech lat i liczy ok 20 młodych ludzi w wieku 10-17 lat. Należy podkreślić, że nie są to sami chłopcy, ponieważ w szeregach MDP znajdują się także dziewczyny. Spotykają się oni regularnie, aby pod wodzą starszych kolegów z OSP ciekawie spędzić czas, ucząc udzielania pierwszej pomocy oraz przygotowywać się, aby za parę lat, będąc pełnoletnimi, zasilić podział bojowy i wyjeżdżać ratować ludzkie życie, a w czasie klęsk żywiołowych również dobyć wielu osób.

Michał Mistarz

Opłatek Jawornicki 2014

Tradycyjnie, bo już ósmy raz spotkali się na strażnicy Ci, którzy w roku minionym byli najbardziej zaangażowani w życie naszej społeczności oraz ich małżonkowie.

Honory gospodarzy pełnili Ks.Probosczz Władysław Salawa i sołtys Jawornika Władysław Kurowski. Na wstępie sołtys powitał wszystkich serdecznie a szczególnie gości honorowych- starostę Pana Józefa Tomala oraz radnego województwa małopolskiego Pana Jarosława Szlachetkę.

Spotkanie opłatkowe było okazją do podziękowania wszystkim obecnym za obywatelską postawę, trud i zaangażowanie w roku 2013 w rozwój Jawornika. Sołtys podziękował kolejno wszystkim środowiskom, wspominając ich najważniejsze ubiegłoroczne osiągnięcia. Jak co roku dokonał swego podsumowania najważniejszych wydarzeń dla Jawornika w roku 2013. Mówiąc o działaniach społecznych podkreślił wartość Białego Kamyka, miesięcznika Parafii, jedyne takiego pisma w powiecie i dekanacie. Słowa podziękowania dla całego zespołu redakcyjnego złożył Pan Andrzej Pawłowski, który w imieniu redakcji BK złożył na ręce księdza Proboszcza, w podziękowaniu za opiekę, zbiór oprawionych egzemplarzy. Do ważnych dla Jawornika przedsięwzięć sołtys Kurowski zaliczył: zakończenie budowy kanalizacji, rozpoczęcie robót związanych z budową chodnika z zatokami autobusowymi przy drodze sułkowskiej, podpisanie umowy z wykonawcą na realizację kładki dla pieszych na Zakopiance, uzyskanie akceptacji dla budowy pasa włączenia do Zakopianki od Sułkowic oraz dla zatok autobusowych przy kładce, wymiana zniszczonego ogrodzenia na cmentarzu, organizację festynów i otwarcie centrum sportowo - rekreacyjnego z placem zabaw, wykonanie tablic informacyjnych, wykonanie nakładek asfaltowych na drogach, zakup obrzeży na chodnik do kościoła od strony drogi Północnej. Sołtys podkreślił, że wszystko, co dokonało się w Jaworniku, nawet realizacja najmniejszej inicjatywy, wymaga zaangażowania wielu osób, ich wiedzy, talentu, czasu a nierzadko też prywatnych pieniędzy. Wszystkie działania społeczne wymagają też przychylności i wyrozumiałości współmałżonków, którzy wspierają osoby zaangażowane swoją radą i niejednokrotnie muszą przejąć na siebie dodatkowe domowe obowiązki.

W drugiej części naszego opłatkowego spotkania sołtys zaprosił do wysłuchania koncertu Natalii Hodurek, wielokrotnej laureatki wielu konkursów i festiwali, która przy akompaniamencie Pana Roberta Bylicy naszego organisty wprowadziła uczestników spotkania jeszcze lepiej w ten czas Bożego Narodzenia. Muzyka przecież łagodzi obyczaje, muzyka zbliża ludzi i ułatwia nam poczucie tworzenia Wspólnoty.

Po wysłuchaniu koncertu i wypowiedzi sołtysa nadszedł czas na najważniejszą część naszego spotkania i po wspólnej modlitwie prowadzonej przez Księdza Proboszcza połamaliśmy się opłatkiem, życząc sobie, by dobro, życzliwość i błogosławieństwo towarzyszyło nam zawsze w życiu rodzinnym, zawodowym i w pracy społecznej.

Po życzeniach nastał czas kolędowania i wspólnych rozmów a do stołu przygotowanego przez członków Rady Sołeckiej i Komisji Rewizyjnej, a raczej członkinie, podano barszczyk z krokietem i pyszne domowe ciasta. Tradycyjnie wzniesiono toast lampką szampana za pomyślność mieszkańców Jawornika w roku 2014. Do końca spotkania towarzyszył nam, dzieląc się swoim talentem muzycznym, ksiądz wikariusz Mariusz Grzechynka, który robił konkurencję Panu organizatorowi Robertowi Bylicy. Każde spotkanie ma swój kres. W miłej atmosferze minął czas opłatkowego spotkania. A kiedy większość uczestników opuściła już salę, organizatorom pozostało jeszcze doprowadzić miejsce spotkania do porządku. Dziękując Ochotniczej Straży Pożarnej za udostępnienie sali oraz wszystkim, którzy pracowali przy organizacji spotkania za zaangażowanie, trzeba wierzyć, że za rok znów będzie okazja do spotkania oraz w to, że więcej osób skorzysta z wystosowanego zaproszenia.

Władysław Kurowski

fot: Jan Janicki

„Kolędnicy wędrownicy z gwiazdą na patyku....”

Zwyczaj kolędowania to obrzęd ludowy praktykowany przede wszystkim w kulturach rolniczych i pasterskich przez Słowian i Rumunów. Polega on na tym, że grupy kolędników odwiedzały poszczególne gospodarstwa z życzeniami pomyślności w Nowym Roku. W zamian za życzenia przyjmowane jako dobra wróżba, gospodarze obdarowywali kolędników świątecznymi smakołykami, lub drobnymi datkami.

Niestety coraz rzadziej można teraz spotkać kolędników, tradycja ta powoli odchodzi w zapomnienie. Dlatego też bardzo się ucieszyliśmy, gdy do Przedszkola

Samorządowego w Jaworniku przyszli kolędnicy. Orszak postaci: królów, aniołów, diabłów oraz pasterzy z gwiazdą na czele o umówionej porze dotarł do przedszkola. Kolędnicy to podopieczni Domu Pomocy Społecznej w Myślenicach, Harbutowicach i

Dobczycach upośledzeni umysłowo w różnym stopniu, wraz z opiekunami. Wszyscy byli pięknie poprzebierani w stroje, częściowo wykonane samodzielnie.

Dzieci były bardzo zaskoczone, a młodsze nawet przestraszone, widząc tyle osób dorosłych, poprzebieranych i z instrumentami. Z czasem, gdy już goście zaczęli grać na instrumentach: min.: na gitarze, akordeonie, klarnecie, tamburynie, bębnie i grzechotkach oraz głośno śpiewać, to buzie dzieci zaczęły się uśmiechać, a ciała rytmicznie podrygiwać. Dzieci chętnie włączały się w śpiewanie bardziej znanych im kolęd, klaskaly do rytmu. Śpiewane kolędy i pastorałki min.: „Gore gwiazda”, „Oj maluski”, czy bardziej znane „Wśród nocnej ciszy”, „Przybieżeli do Betlejem” długo rozbrzmiewały w murach naszego przedszkola. Śpiew sprawiał radość nie tylko dzieciom, które również śpiewały kolędy, ale również samym podopiecznym Domu Pomocy Społecznej. Cieszyli się, że mogą sprawić komuś radość i zaprezentować swoje umiejętności. W zamian otrzymali trochę słodkości, zaśpiewali „Za kolędę dziękujemy” życząc wszystkim zdrowia i wszelkiej pomyślności w Nowym Roku i ruszyli po kolędzie dalej.

Dziękujemy bardzo za wspólne kolędowanie i zachęcamy innych do podtrzymywania dawnych tradycji.

Barbara Biernacka- Żaba

2 marzec Niedziela

8. NIEDZIELA ZWYKŁA

Iz 49, 14-15;

Ps 62(61), 2-3. 6-7. 8-9ab;

1 Kor 4, 1-5;

Mt 6, 24-34

Starajcie się naprzód o królestwo Boże i o jego sprawiedliwość, a wszystko będzie wam dodane.

100 lat Naszym Dziadkom

28 i 29 stycznia na strażnicy OSP w Jaworniku odbył się organizowany co roku przez Przedszkole Dzień Babci i Dziadka. Z radością patrzyliśmy, jak nasi wspaniali goście przekraczają próg sali. Każdy z nich przyszedł popatrzeć, jak występować będą ich pociechy, wnuczkowie i wnuczki. Dlatego też w naszym przedszkolu od trzech tygodni panował nastrój przygotowań do tak ważnego wydarzenia. Wszystkie grupy dzieci dzielnie uczestniczyły w próbach i przygotowaniu upominków dla dziadków.

Z chwilą nadejścia tego dnia, pojawiła się również trema, prawdę powiedziawszy nie tylko u dzieci ale również u całej kadry przedszkolnej. Każdy pragnął jak najlepiej powitać gości. Babcie i Dziadziusiowie dumnie zasiadali przy stołach, czekając na rozpoczęcie uroczystości. Dlatego też pierwsza pojawiła się pani dyrektor Bogumiła Łętocha, która ciepło przywitała wszystkie przybyłe osoby. Zaraz po niej na scenie pojawiali się mali artyści. Zaprezentowali się oni w pięknych wierszach, zawierających życzenia dla solenizantów, śpiewali piosenki o Babciach i Dziadkach – była czacza, rock end roll, rap, i wiele innych. Przedszkolaki także pokazały się w różnorodnych tańcach takich jak: „Groszek”, „Zimowa poleczka”, „Zorba”.

Po udanych występach, nasi wspaniali goście otrzymali od swoich maluszków pamiątkowe upominki, babcie dostały przepiękne róże wykonane z krepiny, a dziadziusiowie zdjęcia wnuczków i wnuczek w ręcznie robionych rameczkach.

Korzystając z okazji, dyrekcja jak i całe grono pedagogiczne przedszkola serdecznie dziękują strażakom za udostępnienie strażnicy, gościom zaproszonym za przybycie, jak również dziękujemy naszym rodzicom za pomoc przy przewożeniu dzieci na miejsce występów z racji niedogodnych warunków pogodowych.

Mamy nadzieję, że te uroczystości zapadną w pamięci Dziadkom i Babciom. Dla nas, to co roku jest ważne wydarzenie, kiedy możemy podziękować im za siłę, chęć, motywację, pomoc, przykład jaki wnoszą osoby w życie nie tylko najmłodszych, ale i dojrzałych ludzi.

Aneta Murzyn

W karnawale same bale

30 stycznia odbył się w naszym przedszkolu bal przebierańców. Każda zabawa karnawałowa to m.in. konkurs na najciekawszy strój, tańce, słodki poczęstunek i mnóstwo zabaw oraz konkursów, które urozmaicają wspólnie spędzony czas. Dzieci, przebrane w kolorowe stroje, świetnie bawiły się przy rytmach muzyki dyskotekowej i nie tylko. Nasze maluchy wcieliły się w królowy, piratów, wróżki oraz inne postacie bajkowe. Popularnym przebraniem wśród chłopców był w dalszym ciągu Spiderman. Wśród dziewcząt prym wiodły księżniczki. W przedszkolu pojawiła się również hiszpanka. Wystrój sal harmonizował z panującą za oknem zimową aurą oraz

czasem karnawału. W tym roku bawiliśmy się w dwóch salach- w jednej odbywała się zabawa dla Żabek i Biedronek a w drugiej tańczyli Piraci i Smerfy. Na każdą z grup czekał również słodki poczęstunek. Wszystkim dopisywały doskonale humory, dlatego z niecierpliwością będziemy czekać na kolejny karnawał.

Joanna Gurbisz-Górecka

100 numer Białego Kamyka

Ostatnio obchodziliśmy ważny jubileusz. Fakt ten został dostrzeżony również przez inne media. Każdy, kto ofiarował swój czas i umiejętności w tworzeniu naszego pisma parafialnego, dostał piękne zaproszenie od Klubu Gazety Polskiej w Myślenicach. Tym samym we wtorek 14 stycznia uczestniczyliśmy w spotkaniu, które odbyło się w Domu Katolickim przy ul. 3-go Maja.

Gościem specjalnym był prof. dr. hab. inż. Janusz Kawecki, nauczyciel akademicki, profesor nauk technicznych, publicysta i felietonista Telewizji Trwam, Radia Maryja, „Naszego Dziennika” i „Mojej Rodziny” a także przewodniczący Zespołu Wspierania Radia Maryja.

Swój odczyt pt „Katolicy w Mediach” poświęcił omówieniu historii powstania i działalności mediów katolickich w Polsce, ich stosunku do polityki, oraz jak się rozwijają i działają na terenie kraju. Była mowa również o organizacji gazetek parafialnych, której nasze pismo było wspólnym przykładem.

Po zakończeniu spotkania, prof. Kawecki zaprosił nas do udzielenia wywiadu radiowego, nt. powstania i działalności naszej gazetki parafialnej. W rozmowie udział wzięli pani Bogumiła Węgrzyn i pan Andrzej Pawłowski.

Podsumowując, było to dla nas cenne spotkanie i przyniosło nam nową dawkę wiedzy i energii do dalszego działania. Cieszymy się również, że ważny dla nas jubileusz został dostrzeżony przez inne media.

Od Redakcji

Bezpośrednio po spotkaniu KGP, prof. J. Kawecki przeprowadził wywiad z przedstawicielami naszej Redakcji, który nadany został w Radio Maryja w dniu 5.02 w ramach audycji Głos z Krakowa.

Możemy go posłuchać w internecie pod adresem:

www.radiomaryja.pl/multimedia/glos-z-krakowa-256

W ŚWIECIE KSIĄŻEK

prace uczniów Szkoły Podstawowej
w Jaworniku

Jawornik, 07.01.2013.
Droga Kasiu!

Chciałabym Ci napisać w tym liście o super ciekawej książce, która nosi tytuł "Zwierzęta i przyjaciel Maciek".

Zachęcam Cię do przeczytania tej książki, ponieważ piszą tam o Tobie, ale nie tylko. Są tam wszystkie zwierzęta świata i ich opisy: jak wyglądają, ile ważą i różne inne szczegóły. Ja tę książkę bardzo lubię. Jest tam wiele ciekawych informacji. Znajdziesz tam również Twoje ulubione zwierzęta, a nawet Twojego ulubionego ssaka. Jeżeli nie masz tej książki, to chętnie Ci ją pożyczę. Aha... zapomniałam. Maciek - on w tej książce jest podróżnikiem i odkrywa tajemnice, jakie kryje świat zwierząt.

Bardzo Cię proszę. Przeczytaj tę książkę. Zachęcam Cię do spędzenia z nią czasu, na pewno będą to miłe chwile.

Przesyłam serdeczne pozdrowienia
Magdalena Światłoń, klasa 6b

Jawornik 02.12.2013.
Droga Asiu!!

Piszę do Ciebie ten list, bo mam zamiar przekonać Cię do czytania książki pt. „Mały Cwaniaczek”.

Książka ta opowiada ooo... A może nie będę Ci tego szczegółowo zdradzać. Powiem Ci tylko tyle, że na pewno Cię zachwyci. Gdy pierwszy raz ją czytałam, pomyślałam, że nie jest ona zbyt fajna. Zaczęłam czytać jednak dalej, gdyż była to moja lektura szkolna. Po przeczytaniu pierwszego rozdziału zaciekało mnie, co stanie się dalej. Więc czytałam ciąg dalszy, a działały się rzeczy nie z tej ziemi. Cwaniaczek był łobuzem, zawsze coś wykombinował.

Dobra, kończę już mój list, mama mnie woła na obiad.
P.S Pozdrawiam Cię. ODPISZ !!!!!!!!

Dominika Uchacz, klasa 6b

Jawornik, 03.12.2013.
Cześć Paweł!

Postanowiłam napisać do Ciebie list, aby zachęcić Cię do przeczytania książki C. Collodiego pt. "Pinokio". Tę lekturę niedawno omawialiśmy.

Najbardziej podobał mi się rozdział, w którym Pinokio dostaje od Ogniojada pięć złotych monet, ale zamiast zanieść je ojcu, idzie z Lisem i Kotem na Pole Cudów. Wtedy zostaje okradziony. Tę lekturę szybko się czyta, ponieważ przygody drewnianego pajaca są bardzo ciekawe, niektóre z nich są fantastyczne, a inne realistyczne. Książka Collodiego uczy, że nie wolno być łatwowiernym i naiwnym, trzeba kochać i szanować swoich rodziców i nie można kłamać.

Mam nadzieję, że po przeczytaniu mojego listu również sięgniesz do tej baśniowej opowieści, którą krótko przedstawiłem.

Pozdrawiam Ciebie i Twoją rodzinę.

Łukasz Szlachetka, klasa 6b

Jawornik, 04.12.2013
Droga Aniu!!!

Bardzo zachęcam Cię, abyś przeczytała książkę pod tytułem „Ania z Zielonego Wzgórza”. Uważam, że ta

książka jest najfajniejsza dlatego, że opowiada o dziewczynce, która przeżyła ciekawą przygodę. Była ona adoptowana przez Marylę i Mateusza, którzy byli rodzeństwem. Maryla była dobrą osobą, lecz nie rozumiała czasem Ani. Maryla miała swój dom na Zielonym Wzgórzu. Ania była dobrą dziewczyną i miała wiele przygód. Bardzo lubiła ogród, kwiaty i zwierzęta. Cieszyła się z każdej jednej chwili. Ania miała wiele miejsc, w które lubiła chodzić na Zielonym Wzgórzu, nadawała im wymyślone nazwy. Miała również swoją przyjaciółkę, nazywała się ona Diana, lubiła z nią spędzać czas. Bohaterka zawsze chciała być taka piękna jak Diana.

Uważam, że powinnaś przeczytać tę książkę ponieważ, jest ciekawa i bardzo zajmująca.

Karolina Sentysz, klasa 6b

Jawornik, 17.12.2013
Drogi Janku!

Przesyłam Ci ten list, aby polecić Ci serię książek o tytule „Olimpijscy Herosi”. Wiem, że lubisz starożytną Grecję i właśnie dlatego polecam Ci tę książkę.

Jak już wiesz, seria ta opowiada o Herosach ze starożytnej Grecji, ale nie tylko. Bohaterami są tu też Herosi ze starożytnego Rzymu. Dwóch największych Herosów pochodzi z różnych obozów. Obóz Herosów i obóz Jupiter zostały uśpione i ich członkowie mieli wyczyszczone pamięć przez Herę. Zostali też przeniesieni do przeciwnych obozów w celu zjednoczenia ich. Percy Jackson znalazł się w obozie Jupiter, a Jason Grace w obozie Herosów. Herosi wraz ze swoimi przyjaciółmi przeżywają różne przygody. Tymi przyjaciółmi są: Frank Zhang, Piper, Hazel, Leo, Anabeth, Trener, Hodge oraz Nico di Angelo. Ich głównym celem jest zjednoczenie obydwu obozów, pokonanie wojsk Gai i to za cenę życia. W tym celu muszą uwolnić pewien posąg, Atenę Partenons. Zapomniałem też, że Gaja ma się przebudzić, a oni nie mogą do tego dopuścić. Autorem tej serii jest Rick Riordan, świetny pisarz.

Mam nadzieję, że zachęciłem Cię do kupienia książki z tej serii, bo jest naprawdę fajna.

Serdecznie Cię pozdrawiam.

P.S Książki te można kupić w Empiku

Maciej Nowików, klasa 6b

Jawornik, 07.01.2014r.
Droga Magdo!

Witam Ciebie bardzo serdecznie, chciałam Ci o książce, jaką kiedyś przeczytałam. Jej tytuł to: „Ania z Zielonego Wzgórza”.

Serdecznie zapraszam Cię do tego, abyś przeżyła świat tej książki osobiście. Opowiada o wspaniałej dziewczynce, która została zaadoptowana przez pewnych ludzi: rodzeństwo. Ludzie ci na początku nie wiedzą, że adoptują dziewczynkę, ponieważ chcieli chłopca do pomocy. Ania jest zachwycona miejscem zamieszkania, poznaje przyjaciółkę Dianę i również inne koleżanki i kolegów. Przeżywa różne przygody, pozytywne i negatywne. Kłóci się z Gilbertem, lecz później powoli staje się przyjaciółmi. Ania bardzo dobrze się uczy i dostaje się do dobrego liceum.

Książkę tę bardzo warto przeczytać i jest ona wspaniałą lekturą. Cieszę się, że ją przeczytałam.

P.S. Odpisz mi szybko.

Oliwia Podoba, klasa 6b

c.d. na str. 9

Bal na cmentarzysku opowieść Myślenicko - Jawornicka

Na Bukówce, nad Myślenicami, w małym lasku mieści się cmentarzysko epidemiczne z 1831 roku. Grzebano na nim ludzi, zarówno z Myślenic, jak i z Jawornika. Pewnego razu, gdy cmentarz zamienił się w cmentarzysko, pomniki uległy zniszczeniu i nie było to pisane w papierach notarialnych jako cmentarz, tylko jako zwykły las, zdarzyło się coś niezwykłego. Chłopak z Jawornika wybrał się tam w Zaduszki na grób swojej zmarłej babci. Szedł on przez górę Dalin i zablądził. Zapadła noc. Biedny człowiek nie wiedział, co zrobić. Zaczął się bać. Wiedział on, że w Zaduszki duchy zmarłych mogą się objawić. Mimo to poszedł dalej. Ujrzał niebieskie światło, które zaczęło wirować i gdzieś lecieć. Chłopiec bał się tego światła, lecz udał się za nim, nie wiedząc, gdzie go prowadzi. Chłopak wyszedł z lasu i ujrzał światło księżyca. Niedługo cieszył się naturalnym oświetleniem, bo wszedł do małego lasu. Światło w pewnej chwili stanęło i zamieniło się w rozprysnięte niebieskie promyki, które złączyły się i utworzyły naturalną, jaśniejącą postać starszej kobiety. Chłopak nie wierzył własnym oczom i wykrzyknął: „Babcia!”. Kobieta się zaśmiała i pokazała swój nagrobek. Chłopak się do niej przytulił i rozplakał. Babcia pokazała mu cały las wokół. Na drzewach zaczęły zapalać się światła, a z grobów powstał tak samo jaśniejący ludźmi jak babcia chłopca. Duchy przywitały się z chłopakiem. Spora ilość dusz zaczęła grać na instrumentach, a reszta tańczyła. Kobieta zaczęła tańczyć z wnukiem i oznajmiła: „Co roku odbywa się tu o północy w Zaduszki bal. Normalnie żywi go nie widzą, ale dzięki mnie możesz go zobaczyć!”. Bal skończył się o drugiej w nocy, a babcia uniosła wnuka w powietrze i zaprowadziła pod sam dom. Chłopiec ujrzał z babcią przed domem mamę, która wypatrywała swego synka. Matka nie widziała babci. Zapytała się syna: „Gdzie byłeś?! Tata cię cały czas szuka po lesie.”, lecz ojciec w tej chwili wrócił zaplakany, a ujrawszy swego syna podbiegł do niego i mocno przytulił mówiąc: „Myślałem, że już nigdy nie wrócisz!”.

Piotr Norek

„NIECODZIENNIK GIMNAZJALISTY”.

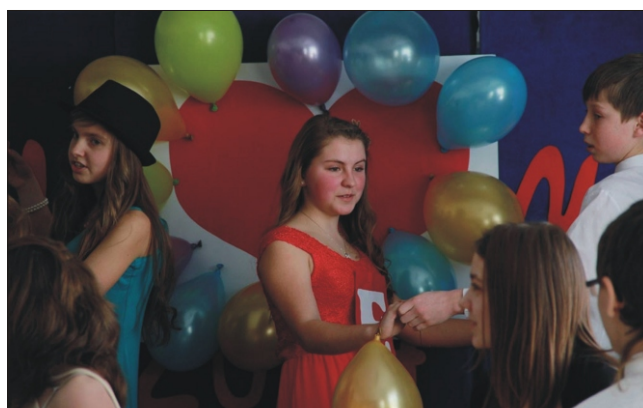
Pismo Uczniów Publicznego Gimnazjum im. Ks. Jana Twardowskiego w Jaworniku.

ZIMA W NASZYM GIMNAZJUM

Zimowa aura bywa kapryśna, jednak atmosfera w naszym Gimnazjum jest znakomita, a grudzień i styczeń obfitował w miłe wydarzenia.

27 listopada 2013r. Samorząd Uczniowski Publicznego Gimnazjum im. Ks. Jana Twardowskiego w Jaworniku zaprosił wszystkich uczniów na andrzejkową zabawę taneczną. Królem konsoli tradycyjnie był Damian Ożóg 3b, który raczył nas fantastyczną muzyką! Zabawa okazała się być świetną odskocznią od szkolnej rzeczywistości. Dziękujemy wszystkim, którzy przychodząc na zabawę wsparli finansowo Samorząd

Uczniowski, który przekazał składki na akcję charytatywną organizowaną we współpracy z pogotowiem ratunkowym „Publiczne Gimnazjum w Jaworniku *Eska dla dzieci*”. Serdeczne podziękowania kierujemy też do wszystkich, którzy zechcieli pomóc w

organizacji zabawy, a także do nauczycieli, którzy poświęcili swój czas, zostając wraz z nami.

W dniach od 10 do 12 grudnia 2013r. uczniowie klasy trzeciej i drugoklasiści pisali próbny egzamin gimnazjalny. O ile uczniowie klasy drugiej mają jeszcze rok na przygotowania, trzecioklasistom zostały zaledwie trzy miesiące. Cieszymy się, że gorączka egzaminacyjna jest już za nami, wiemy teraz, na co musimy zwrócić szczególną uwagę przed kwietniowymi testami.

c.d. na str. 10

Szóstego grudnia naszą szkołę odwiedził Święty Mikołaj wraz ze swoją świtą - reniferem, diabłem, śnieżynką i aniołkiem. Złożył wizytę naszym uczniom, choć jego wędrówka z bieguna była długa i wyczerpująca. Jednak z Mikołajem, jak to z Mikołajem - bywa ciężko i nic nie ma „za darmo”, bo na prezent trzeba sobie zasłużyć! Przy wykonywaniu zadań zleconych przez Mikołaja jednym poszło łatwo, innym trudniej, ale każdy otrzymał słodkiego batonika. Mikołaj powiedział nam, że Pani Dyrektor Renata Marzec bardzo mu pomogła w fundowaniu prezentów, za co bardzo jej dziękujemy i obiecujemy, że postaramy się być grzeczni.

Spotkanie świąteczne w naszym Gimnazjum odbyło się 20 grudnia 2013 roku. Tradycyjnie uczniowie naszej szkoły pod opieką pana Wacława Szczotkowskiego przygotowali przepiękne przedstawienie bożonarodzeniowe, które przypomniało nam o istocie Świąt Bożego Narodzenia i odkryło na nowo to, co w ludziach jest najpiękniejsze. Podczas przedstawienia mogliśmy także usłyszeć kolędy w wykonaniu naszych koleżanek.

W tym dniu został także rozstrzygnięty konkurs na świątecznego pająka ze słomy. Komisja konkursowa I miejsce przyznała Klaudii Pająk z klasy 2b, równorzędne wyróżnienia otrzymały Klaudia Janicka i Anna Węgrzyn uczennice klasy 3b oraz Magdalena Góralik z klasy 3c. Po wspólnym spotkaniu bożonarodzeniowym każda z klas wraz z wychowawcą udała się na wigilię. Tradycyjnie zgodnie z piękną polską tradycją połamaliśmy się opłatkiem i w ciepłej atmosferze rozpoczęliśmy przerwę świąteczną. 18 stycznia była rocznica śmierci naszego Patrona Ks. Jana Twardowskiego. Samorząd Uczniowski przygotował gazetkę poświęconą Patronowi oraz wystawę prac plastycznych ilustrujących jego poezję.

Tuż przed feriami, 31 stycznia 2014r. urządziliśmy Walentynki. Samorząd Uczniowski stanął na wysokości zadania organizując pocztę walentynkową, quiz literacki oraz między klasowy konkurs na interpretację wybranego wiersza znanego polskiego poety. Wśród wybranych utworów przeważały liryki K.I. Gałczyńskiego, A. Mickiewicza, J. Słowackiego czy J. Tuwima. W scenkach brały udział całe zespoły klasowe. Uczniowie wykazali się dużym wyczuciem interpretacyjnym i niezwykłym talentem aktorskim!

Przed nami ferie - czas odpoczynku i zbierania sił do pracy w drugim półroczu. Życzymy uczniom miłego wypoczynku!

Zapraszamy na naszą stronę internetową:
<http://gimjawornik.pl/>

Redakcja „Niecodziennika” Samorząd Uczniowski
Publicznego Gimnazjum im. Ks. Jana Twardowskiego
w Jaworniku

Ojciec w Niebie

*Dom Ojca naszego w
Niebie*

*Nie ma początku
ni końca*

*Ale szczęśliwy
i Miłosierny*

*Bo jest jaśniejszy od
słońca*

*W nim mieszka Bóg
Otoczony miłością
i chwałą*

*Obok Jego zbawionych
Dusz ludzkich mało*

*W domu Ojca w Niebie
Jest mieszkań wiele
Dla dusz nie splamionych
Na duszy i ciele*

*W Niebie Bóg jest Miłosierny
Łaskawy, dobry i dusze nie karze
Dobrym duszom przebaczy
Wszystkie grzechy zmaże*

*Jak szczęśliwa jest dusza
Grzechem nieskalana
Gdy będzie oglądać wiecznie
Miłosierdzie w Niebie Pana*

*Boże, jesteś niepewni
Ciągłe myśl zatroskana
Czy przyjmiesz nasze dusze
Na mieszkanie u Miłosiernego Pana*

Dziadek Romek

5 marzec - Środa
ŚRODA POPIELCOWA

Jl 2, 12-18;
Ps 51(50), 3-4, 5-6a, 12-13, 14 i 17;
2 Kor 5, 20 6, 2;
Mt 6, 1-6, 16-18

*Nawróćcie się do waszego Boga,
On bowiem jest łaskawy i miłosierny.*

9 marzec Niedziela

1. NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

Rdz 2, 7-9; 3, 1-7;
Ps 51(50), 3-4, 5-6a, 12-13, 14 i 17;
Rz 5, 12-19 albo Rz 5, 12, 17-19;
Mt 4, 1-11

*Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.*

KOLEĐOWANIE DLA DAWIDKA

Akcja **Koleđowania dla Dawidka**, która miała miejsce w naszej Parafii w dniach 5-6, stycznia zakończyła się wielkim sukcesem! Okazało się, iż dwa dni wędrówki to zbyt mało czasu, abyśmy dotarli do wszystkich domów z tą, jakże radosną nowiną. Tym samym postanowiliśmy, aby akcję przedłużyć jeszcze o jeden dzień. Wydarzenie cieszyło się o g r o m n y m

zainteresowaniem ze strony mieszkańców. Koleđujące grupy przyjęto w sposób bardzo życzliwy. Rodziny wielokrotnie ugaszczwały nas przepyszny poczęstunkiem, gorącą herbatą i promiennym uśmiechem natwarzy.

Warto jednak zaznaczyć, jaki cel miało przeprowadzenie tej akcji!

Głównym przesłaniem była bowiem pomoc dla dwuletniego Dawidka, cierpiącego na ostrą białaczkę limfoblastyczną. W styczniu minęły dwa lata bohaterskiej walki chłopca z tą chorobą. Niestety leczenie chemioterapią nie pomogło. Nastąpił nawrót choroby i jedynym lekarstwem mógł być przeszczep szpiku, którego dokonano w październiku 2013r. Po niespełna dwóch tygodniach od zabiegu u Dawidka pojawiła się choroba „przeszczep przeciwko gospodarzowi”. Na chwilę obecną chłopiec przebywa w szpitalu, walcząc o życie każdego dnia.

Pieniążki, które zdołano zebrać, w całości pokryją koszty związane z leczeniem i rekonwalescencją Dawidka. Szczególne podziękowania za trud i zaangażowanie w organizację zbiórki charytatywnej należą się:

- ks. Mariuszowi, który objął patronat nad przeprowadzaną akcją

-Wszystkim wytrwałym Grupom Koleđującym, które dzielnie podążały do każdego z domów

-Telewizji Powiatowej i TV, za realizację i nagranie reportażu

Oraz wszystkim parafianom za okazanie wielkiego serca oraz wsparcie finansowe.

Z tej okazji 24 stycznia odbyła się „Adoracja Dzięczynna” w naszym kościele, na którą przybyli wszyscy pragnący podziękować Bogu za czas łaski, którym nas obdarzył. Zebrani modlili się również o zdrowie dla Dawidka.

Akcja „Koleđowanie dla Dawidka” dobiegła końca, niemniej nadal można pomagać. Bardzo ważne jest wsparcie duchowe. Pamiętajmy, aby w codziennej modlitwie polecać chłopca, prosząc o jego szybki powrót do zdrowia. Od stycznia do kwietnia trwa także okres rozliczeniowy, gdzie każdy może przekazać swój **1 % podatku na rzecz Dawidka**. Poniżej znajdują się dane niezbędne do wypełnienia rocznego zeznania podatkowego.

W najbliższym okresie planowana jest również msza w intencji chłopca oraz jego rodziców, na którą już teraz serdecznie zapraszamy.

Jeszcze raz z całego serca dziękujemy wszystkim, którzy w pełni zaangażowali się w organizację zbiórki oraz Tym, którzy przyłączyli się do tej akcji i wsparli finansowo.

Nie bójmy się wychodzić przed szereg z „pomocną dłonią”, bowiem pośród nas jest wiele osób, które szczególnie tego potrzebują. Bądźmy świadkami Chrystusa.

W Parafii Jawornik są ludzie dobrego serca, a ta Akcja była wspaniałym tego przykładem..

Paulina Sala
Miroslaw Polewka

DAWID VS. GOLIAT

POMÓŻMY DAWIDKOWI STOCZYĆ WALKĘ Z BIAŁACZKĄ

PODARUJ 1% SWOJEGO PODATKU

DAWID SALA

SCHORZENIE OSTRA BIAŁACZKA LIMFOBLASTYCZNA

DANE, KTÓRE NALEŻY ZAMIEŚCIĆ W ROCZNYM ZEZNANIU PODATKOWYM:

KRS: 0000037904

Cel szczegółowy 1%: 17437 SALA DAWID

(Uwaga!!! Kolejność danych jest bardzo ważna.)

Szanowni Darczyńcy, prosimy o wyrażenie zgody w formularzu PIT na przekazanie swoich danych organizacji pożytku publicznego.

FUNDACJA DZIECIOM „ZDAŹYĆ Z POMOCĄ”

ul. Lomianańska 5, 01-685 Warszawa

Możliwość przekazania darowizny na konto:

15 1060 0076 0000 3310 0018 2615

Tytułem: 17437 Sala Dawid- darowizna na pomoc i ochronę zdrowia

Dane kontaktowe: Anna i Lukasz Sala, Tel.668 676 179, email: info@dawidvsgoliat.pl, www.dawidvsgoliat.pl, <https://www.facebook.com/DawidvsGoliat>
adres korespondencyjny: ul. Sobieskiego 13e/5, 32-400 Mysłenice

Wadowice, tyle wspomnień...

„Tu w tym mieście Wadowicach
Wszystko się zaczęło...
I życie się zaczęło.
I teatr się zaczął.
I kapłaństwo się zaczęło.”

Papież odwiedza rodzinne miasto
Stary już i schorowany.
Na czole plaster...
Ale jeszcze w dobrej formie
Tryska radością i humorem.
Jest przecież wśród Rodaków
W swoim mieście lat dziecinnych,
w którym „wszystko się zaczęło”.

Tyle wspomnień...

Dom był tam, na Kościelnej
Z okna widać napis na ścianie kościoła:
„Czas ucieka, wieczność czeka.”
A tam było gimnazjum, a tam „Sokół”
w „Sokole” był teatr.
Wspomina przedstawienie „Antygony”:
„Halina Antygona

Kazia Ismena
A ja grałem Hajmona”
Papież wygłasza kwestię
Hajmona,
którą mówił przed laty
Na scenie teatru w
„Sokole”.
Widać, że cofnął się w
czasie
Jest w swoim „kraju lat
dziecinnych”.
A jednak sporo się
zmieniło.

Nie ma już tej cukierni,
Do której uczniowie gimnazjum
Chodzili po maturze
Na kremówki...
Miłe wspomnienie.
Widać radość na twarzy Papieża.
Widać wzruszenie.
Wadowice papieskie miasto.
W biografii Jana Pawła tak samo ważne
Jak Kraków i Rzym.
Może nawet ważniejsze.
Bo tutaj „wszystko się zaczęło”.

Teresa

Szanujmy wspomnienia

Chrzty:

Oliwia Wiktoria Zych
Oskar Mikołajczyk
Leon Michał Knapik

Pogrzeby:

Salomea Polewka
Władysława Kurowska
Czesław Majda
Ryszard Kurowski

Lista nazwisk i imion osób na zdjęciu grupowym 1 Komunii Jawornik 24 czerwiec 1958 r

Śp. Ks. Franciszek Maślanka, Śp. Maria Muniak - Wegrzyn, Śp. Anna Hujdus, Śp. Maria - Zborowska, Śp. Jadwiga Szlachetka, Śp. Apolonia Sentysz, Śp. Stanisława Woźniak, Śp. Marian Kochan, Śp. Kazimierz Kurdziel, Śp. Jan Łapa, Śp. Jan Kubicz, Śp. Tadeusz Kurowski, Śp. Stanisław Krzewiński, Śp. Stanisław Podoba, Zofia Wegrzyn, Maria Tomal - Norek, Jadwiga Łapa - Król, Maria Kurowska - Pitala, Jadwiga Polewka - Wróbel, Janina Grabowska, Anna Szlachetka - Galas, Józef Sołtys, Józef Sala, Stanisław Kurowski, Roman Szlachetka, Jan Janicki, Jan Polewka, Władysław Szlachetka, Edward Sołtys, Tadeusz Włoch, Jan Szlachetka, Józef Wyroba, Józef Łapa, Wacław Obruśnik, Andrzej Łapa, Stanisław Szlachetka

„Gość w dom, Bóg w dom”

Rodzina państwa Olszewskich w napięciu oczekiwała, kiedy do ich domu dotrze kapłan. Najbardziej niecierpliwa była Julia. Dziewczynka nerwowo przeglądała zeszyt, pospiesznie dorysowywała aniołki na marginesach i powtarzała w myślach znane modlitwy. Chciała wypaść jak najlepiej.

Mama spoglądała w okno, a tata wyczekiwał dźwięku ministranckich dzwonków, które miały zapowiedzieć tę wyjątkową wizytę. Po chwili domownicy usłyszeli „dzyń, dzyń, dzyń” i pukanie do drzwi. Ministranci zaśpiewali kolędę „Dzisiaj w Betlejem” i oznajmili, że ksiądz proboszcz zjawi się za kilka chwil.

- Ksiądz proboszcz?! Ojej! - pomyślała Julia i zaczęła się jeszcze bardziej denerwować. Gdy mama poprawiała biały obrus, na którym stał przygotowany krzyż, świeca i woda święcona, znowu rozległo się pukanie do drzwi.

- Tym razem to na pewno ksiądz proboszcz - powiedział tata i poszedł powitać gościa.

- Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Pokój temu domowi - rozległ się łagodny głos proboszcza.

- Na wieki wieków. Amen. - odpowiedzieli chórem.

Kapłan przywitał się serdecznie z rodzicami, Kasię pogłaskał po głowie, a do Julii powiedział z uśmiechem:

- O, widzę, że w tym domu mieszka drugoklasistka! Julia się zarumieniła.

Jak masz na imię? - Julia... - dziewczynka odpowiedziała cichutko. Nigdy by nie przypuszczała, że ksiądz proboszcz może ją pamiętać. Wprawdzie kiedyś rozmawiał z nią i z Zosią, nawet wręczył im różańce, ale żeby pamiętać, do której klasy Julia chodzi? Przecież ksiądz ma na głowie tyle spraw związanych z parafią, że ma prawo nie pamiętać takich szczegółów.

Gdy rodzina wraz z kapłanem weszła do pokoju, ksiądz rozpoczął modlitwę. Prosił w niej o Boże błogosławieństwo i opiekę nad domem i jego mieszkańcami. Potem pokropił mieszkanie święconą wodą i podał do ucałowania krzyż.

- Proszę usiąść, może napije się ksiądz herbaty lub kawy? - zaproponował tata.

- Nie, dziękuję. Ale rzeczywiście, odpocznę chwilę - odparł proboszcz i rozpoczął rozmowę z rodziną. Widać było szczere zainteresowanie tym, co mówili rodzice. Julia spojrzała na zmęczoną twarz księdza i zobaczyła, że jego oczy są pełne dobroci.

- Julio, modlisz się na różańcu, który kiedyś ci podarowałem? - dziewczynka usłyszała pytanie, które było skierowane do niej. „To też pamięta!” - pomyślała.

- Tak! - odpowiedziała tym razem głośno i zdecydowanie.

- To dobrze - uśmiechnął się ksiądz. - Widzę, że podarunek spełnia swoją misję.

Wtedy odezwała się mama: - Nasza Julia ma piękny zeszyt do katechezy. Na pewno chciałaby go księdzu pokazać

- Tak? To ja chętnie obejrzę! - odparł gość.

Julia, ucieszona, że będzie mogła pokazać, jak bardzo się starała, sięgnęła po zeszyt i podała księdzu. Ten, oglądając go, zachwycił się: - Rzeczywiście, niezwykle staranny. No i te piękne aniołki! Sama je rysowałaś?

- Tak - rzekła dumna z siebie Julia.

- Bardzo ładnie. A skoro lubisz aniołki, to znowu Ci coś podaruję - ksiądz uśmiechnął się i sięgnął do kieszeni.

- To dla ciebie, Julio - proboszcz wyciągnął rękę, w której Julia zobaczyła obrazek z aniołem.

Na tym obrazku jest Anioł Stróż, który przeprowadza przez kładkę dzieci. Chyba wiesz, że i ty, i ja, i Kasia, i twoi rodzice każdy człowiek ma swojego Anioła Stróża, który nad nim czuwa.

- Tak, wiem - powiedziała Julia. - Nawet znam piosenkę „Promyczków Dobra”, która opowiada, że Anioł Stróż to nasz przyjaciel.

- Cieszę się, że znasz takie piosenki. Niech także ten obrazek ci o tym przypomina.

Po wyjściu księdza Julia żałowała, że ta wizyta tak szybko się skończyła.

„Było bardzo miło! - myślała sobie. - Czego ja się tak bałam? Przecież ksiądz proboszcz jest taki dobry... No i podarował mi obrazek!” - spojrzała na Anioła Stróża, który zajął honorowe miejsce na jej półce.

Rodzice też byli bardzo radosi.

- Wiesz - mówiła mama do taty - mam wrażenie, że oprócz księdza proboszcza mieliśmy tu dziś jeszcze jednego, ważniejszego Gościa.

- Masz rację - odparł tata. - W końcu, jak mówi stare przysłowie, „Gość w dom, Bóg w dom”. Z błogosławieństwem kapłańskim zagościła w naszym domu Boża radość i pokój.

W lutym zaczynają się dla dzieci ferie zimowe. Życzymy Wam duuuużo białego śniegu!

NA SANKI Jadwigi Koleśnik

Choć śnieżek pada i prószy,
weź czapkę i włóż na uszy!
Włóż ciepłe buty i palto,
bo wyjść na sanki jest warto!

Ulepisz ze śniegu bałwana.
Nie zwlekaj, Maryś kochana!
Na dworze dzieci czekają
i duże kule taczają.

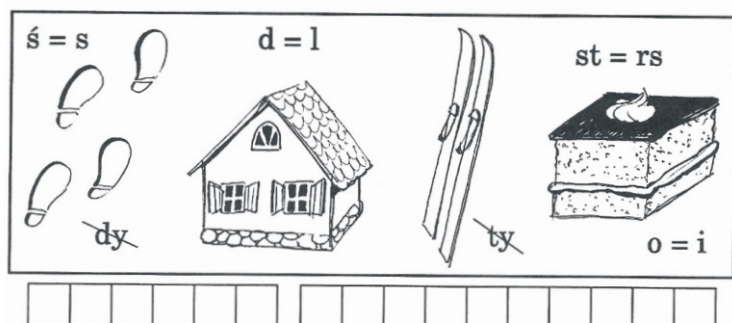
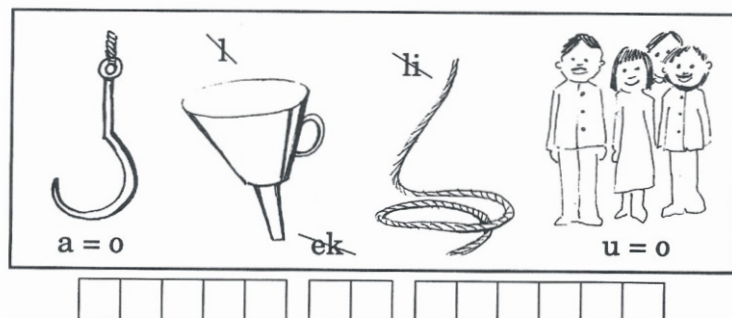
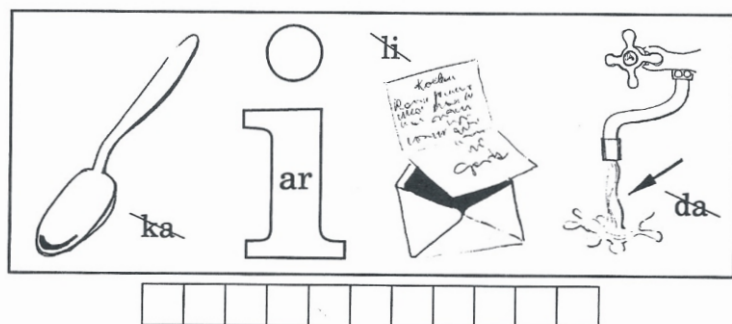
Tak czysto wszędzie i biało,
bo całą nockę padało.
Dlatego niech nikt nie zwleka,
bo czas tak szybko ucieka!

Baw się Marysiu w śnieżki!
Wydeptuj w śniegu ścieżki!
Bo latem śniegu nie będzie,
bo zazieleni się wszędzie.

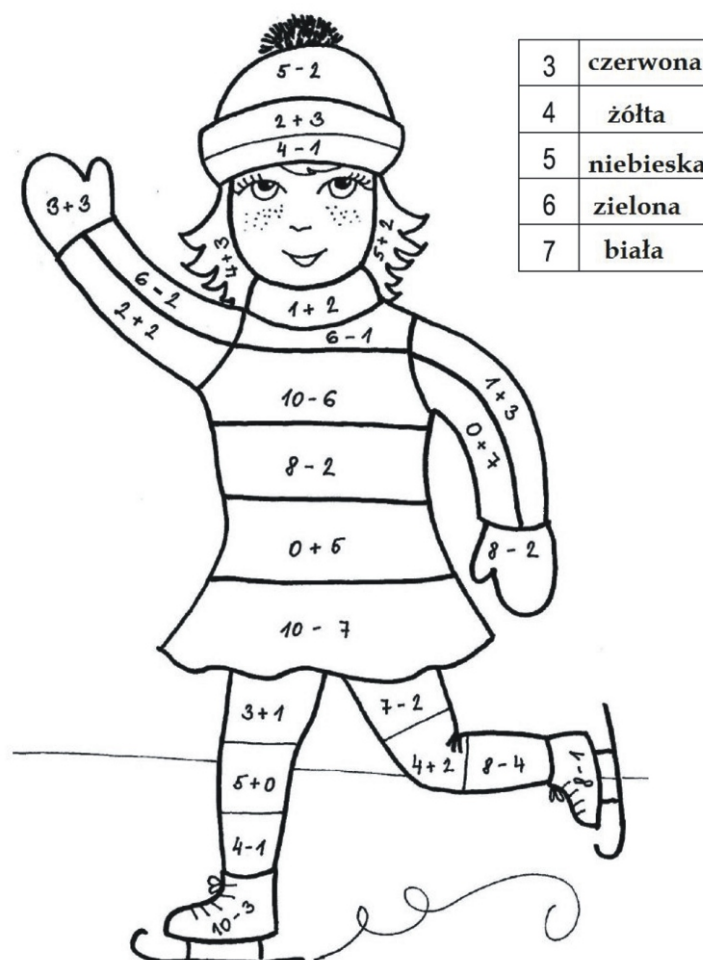
Odczytaj rebusy obrazkowo- wyrazowe

Sporty zimowe

Czy umiesz dodawać i odejmować?

Rozwiąż działania i pokoloruj tyżwiarę

Walne Zgromadzenie Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Jawornika

Adekwatnie do Statutu Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Jawornika, na początku roku 2014, nastąpiła właściwa i zasadna pora, aby zwołać Walne Zgromadzenie, którego celem jest przyjąć sprawozdanie ustępującego Zarządu za okres trzyletniej działalności i powołać nowe władze Stowarzyszenia na następną, trzyletnią kadencję. Posiedzenie Walnego Zgromadzenia odbyło się w zaplanowanym terminie tj. 23 stycznia 2014 r. (czwartek) o godz. 18.00 w budynku Szkoły Podstawowej w Jaworniku. Czułem się w obowiązku poinformować mieszkańców Jawornika (oczywiście w sposób zwięzły) o najistotniejszych kwestiach poruszanych podczas Walnego Zgromadzenia, ponieważ sprawy tam poruszane dotyczyły całej wspólnoty lokalnej. Dlatego z porządku obrad, w którym uwzględnione zostały wymagane standartowo zagadnienia, wybrałem te, które z racji swej wymowy i znaczenia zasługują na publikację w naszym piśmie parafialnym, aby czytelnicy mieli rozeznanie, jakie działania podejmuje Stowarzyszenie na rzecz społeczności Jawornika.

W sprawozdaniu obejmującym okres trzech lat i przyjętym jednogłośnie przez Walne Zgromadzenie podkreślone zostały między innymi takie działania:

- Rzetelna współpraca z Radą Sołecką, Gimnazjum Publicznym, Szkołą Podstawową, Przedszkolem Samorządowym i innymi organizacjami i przedsiębiorstwami funkcjonującymi w środowisku Jawornika, w zakresie rozwiązywania problemów lokalnych,

- Zrealizowanie Projektu „Jawornik Mocne Partnerstwo Lepsza Współpraca”, współfinansowanego ze środków UE w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki rozpoczętego w 2011 r.

- Przyjęcie Stowarzyszenia jako członka do LGD Dalin Gościbia,

- Złożenie wniosku na reaktywację, wyposażenie i

szkolenie Orkiestry Dętej w Jaworniku do Lokalnej Grupy Działania między „Dalinem - Gościbią”, w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich - działanie 413. Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju dla małych projektów. Wartość projektu 62513,12 zł. Wkład własny - 12513,12 zł.,

- Organizacja festynów i zabaw oraz Święta Niepodległości przy współpracy z Radą Sołecką w celu integracji społeczności Jawornika,
- Współpraca z Radą Sołecką i innymi organizacjami w powstaniu pomnika pomordowanych podczas pacyfikacji dokonanej przez hitlerowskiego okupanta,
- Podjęcie działań związanych z utworzeniem grupy inicjatywnej i przeprowadzenie konsultacji społecznych dotyczących m. in. projektu budowy centrum kulturalno - oświatowego w naszej miejscowości.

W dyskusji nad dalszą działalnością Stowarzyszenia postulowano, aby kontynuować działania rozpoczęte w ramach Projektu Mocne Partnerstwo, Lepsza Współpraca, mające na celu integrację społeczeństwa naszej miejscowości poprzez sport, kulturę, kultywowanie tradycji i pamięć o historii w ramach międzypokoleniowych spotkań oraz realizować projekt reaktywacji Orkiestry Dętej po uzyskaniu środków z UE w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Walne Zgromadzenie po ustąpieniu byłego Zarządu, wybrało władze Stowarzyszenia na trzy kolejne lata. Oto skład Zarządu: Prezes - Wacław Szczotkowski, Wiceprezesa: Anna Mirek, Władysław Kurowski, Sekretarz: Beata Warzecha, Skarbnik: Adam Róg, Członkowie: Krystyna Szczotkowska, Adam Włoch i Komisji Rewizyjnej: Przewodnicząca Helena Pustuła, Członkowie: Krystyna Prokiesz, Dariusz Łabędzki.

Wacław Szczotkowski

SZANOWNI PAŃSTWO!

Szkoła Podstawowa w Jaworniku

rozpoczęła przygotowania do Jubileuszu 50-lecia

powstania nowego budynku, w którym do dziś realizuje swoją edukacyjną misję.

Ten ważny Jubileusz przypada w roku 2015.

W związku z tym wydarzeniem powołano Komitet Organizacyjny,

który zajmie się koordynacją działań zmierzających do uczczenia tego Jubileuszu.

Dyrekcja Szkoły Podstawowej wraz z Komitetem Organizacyjnym zwraca się do Pań i Panów, honorowych absolwentów tej Szkoły, o udostępnienie wszelkich pamiątek (zdjęć, przyborów, podręczników, zeszytów, mundurków itp.)

będących w Państwa dyspozycji i związanych z historią szkoły.

Jednocześnie prosimy o dostarczenie tychże pamiątek do kancelarii szkoły.

Udostępnione i zgromadzone dzięki życzliwości Państwa materiały, będą wykorzystane przy tworzeniu Kroniki Szkoły oraz okolicznościowych wystaw. Gwarantujemy zwrot wszystkich pamiątek w nienaruszonym stanie.

Liczymy na Państwa zrozumienie, oczekujemy zaangażowania Państwa

we wspólną naszą sprawę i spodziewamy się imponujących owoców tej współpracy.

Dyrekcja Szkoły Podstawowej i Komitet Organizacyjny

fot: Jan Janicki

fot: Jan Janicki

fot: Jan Janicki

fot: Jan Janicki

BIĄŁY KAMYK – redaguje zespół.

Opiekun: ks. Mariusz Grzechynka; redaktorzy: Lucyna Bargieł, Andrzej i Zofia Pawłowski, Maria Szafranec, Wacław Szczotkowski, Elżbieta Węgrzyn, Wiktoria Sułowska, Monika Zając, skarbnik – Bogumiła Węgrzyn, Bogumiła Polewka – skład, fot: Jan Janicki
adres email : bkamyk@op.pl

